

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-západ rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Kateřinou Bornovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně D [redacted] p [redacted], akciová společnost se sídlem [redacted], IČO [redacted], zastoupené Mgr. Miroslavem Kučerkou, advokátem se sídlem Národní 416/37, 110 00, Praha, proti žalovanému M [redacted] Š [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted] o zaplacení částky 4.548,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 4.548,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 25. 2. 2015 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 1.489,- Kč k rukám právního zástupce žalobkyně do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala zaplacení jízdného a přírážky (pokuty) podle Smluvních přepravních podmínek vzhledem k tomu, že při kontrole jízdenek se žalovaný a další dvě osoby s ním cestující, za něž žalovaný převzal dluh, neprokázali platnou jízdenkou, a to dne 24. 2. 2015 na tramvajové lince č. 11 provozované Dopravním podnikem hl. m. Prahy, akciová společnost na území hl. m. Prahy. Žalovaný byl žalobkyní vyzván k úhradě dlužné částky, na tuto výzvu nereagoval a do dnešního dne nezaplatil ničeho.

Soud o věci rozhodl platebním rozkazem, ve kterém bylo žalovanému uloženo zaplatit dlužnou částku, nebo proti platebnímu rozkazu podat odpor. V platebním rozkaze byl žalovaný rovněž vyzván, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne podání odporu k věci písemně vyjádřil a uvedl, zda uplatněný nárok uznává; neuzná-li jej, je povinen ve vyjádření vylíčit rozhodující skutečnosti, na kterých staví svoji obranu a označit důkazy k prokázání svých tvrzení. Byl poučen o tom, že nevyjádří-li se a ani ve stanovené lhůtě nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, bude mít soud za to, že uplatněný nárok uznává, a o věci rozhodne rozsudkem pro uznání. Tato výzva byla žalovanému řádně doručena společně s platebním rozkazem dne 12. 9. 2017. Lhůta k podání odporu uplynula dne 27. 9. 2017 (§ 172 odst. 1 o.s.ř.). Žalovaný podal proti platebnímu rozkazu odpor s tím, že podání odevzdal orgánu, který má povinnost jej doručit dne 19. 9. 2017. Odpor byl tedy podán včas. Lhůta k podání

písemného vyjádření k věci uplynula dne 19. 10. 2017 (§ 114b odst. 2 o.s.ř.). Žalovaný se k věci písemně nevyjádřil.

Soud za těchto okolností rozhodl rozsudkem pro uznání.

Podle § 153a odst. 1 o.s.ř. uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok, nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněný jen zčásti, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání, jen navrhne-li to žalobce.

Podle § 153a odst. 3 o.s.ř. rozhodne soud rozsudkem pro uznání také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6).

Podle § 114b odst. 1 o.s.ř. vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2).

Podle § 114b odst. 2 o.s.ř. k podání vyjádření podle odstavce 1 předseda senátu určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení. Bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, určí tuto lhůtu až ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu, elektronickému platebnímu rozkazu nebo evropskému platebnímu rozkazu.

Dle § 114b odst. 5 o.s.ř. jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby.

Jelikož se žalovaný k žalobě nevyjádřil ve lhůtě 30 dnů ode dne uplynutí lhůty k podání odporu podle § 114b o.s.ř. ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělil, jaký vážný důvod mu v tom brání, uplatnila se fikce uznání nároku, jenž byl proti žalovanému žalobou uplatněn a soud postupoval podle § 153a odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 114b o.s.ř., a bez nařízení ústního jednání rozhodl o nároku žalobce rozsudkem pro uznání. Uplatněný nárok přitom posoudil podle § 2550, 1888 a 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle § 37 odst. 5 písm. b) a § 37 odst. 6 zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, a podle § 7 odst. 6 a vyhlášky č. 175/2000 Sb., o přepravním řádu pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 151 odst. 1 a 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 1.489,- Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 400 Kč a z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle § 14b odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 600 Kč (za tři úkony právní služby) a paušální náhrada výdajů stanovená podle § 14b odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. v částce 100 Kč za každý ze tří úkonů právní služby a daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ze shora uvedených

částek vyjma soudního poplatku. Lhůta k plnění byla stanovena jako třídní k rukám právního zástupce žalobkyně.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze do 15 dnů od jeho doručení podat odvolání ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-západ.

Odvolání do výroku ve věci samé lze podat pouze pro vady spočívající v tom, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát, případně že existují skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí, exekuci.

V Praze dne 7. listopadu 2017

Mgr. Kateřina Bornová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Růžena Kalinová